

Як я бачу цей світ...

Замало трьох вимірів, щоб описати всю красу світу, у якому я живу. Він такий багатогранний, незвичайний, прекрасний, дивовижний і чаруючий.

Я бачу безліч світів, що, злившись у гармонії, показують нам картинку, яку природа малювала довгі тисячоліття, намагаючись довести її до ідеального й неповторного. Озираючись навкруги, можна побачити світ тварин, світ дерев, світ людей, світ міст і сіл,— усі вони гармонійно співіснують і доповнюють загальну картину. Проте кожен світ по-своєму ідеальний і чарівний. Він має свою музику, яку не можна передати жодними інструментами. Це симфонія, яку майже ніхто не помічає, дивовижний концерт, що кожен секунду дають невидимі артисти, не чекаючи на подяку, на вдячність, на визнання.

Прислухаючись до гармонійних звуків лісу, можна відчутти приплив сил та енергії. Тихий шум заспокоює. Тільки в лісі можна послухати тишу. Там немає гуркоту, немає високих звуків. У містах і селах звучить мелодія каменю, високі тони радіохвиль та електричних пристроїв. Навіть уночі вони перебивають шум зірок, які линуть до нас з-поза незнаних віків. Світ тварин, а тим більше людей,— найбільш хаотичний: він не виносить гармонії з природою. (С. Гаврилюк). 176 слів